

F. t. l. om erhvervsmæssig uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

arbejderes beskæftigelses- og uddannelsesforhold inden for branchen.

Stk. 2 og stk. 3 omhandler de medarbejdere, som vil være nødvendige som bistand for rådet — og dermed for brancheudvalgene — i det mangeartede arbejde, som forudsættes udført. De krav, man må stille til konsulenternes kvalifikationer, er anført i *stk. 3*. Konsulenterne skal også efter uddannelsesrådets anvisning kunne stilles til disposition for virksomheder, der måtte ønske bistand.

Med hensyn til sekretæren er det en selvfølge, at han må have kendskab til erhvervslivets forhold og til erhvervsmæssig uddannelse samt have administrativ erfaring. Da rådet i vidt omfang skal tage initiativet til at opbygge og koordinere det nye uddannelsesområde, må der for at sikre en kvalificeret arbejdskraft og den nødvendige kontinuitet skabes mulighed for, at hvervet kan få en fastere karakter.

Reglerne i denne paragraf er i øvrigt i videst muligt omfang opbyggede som de tilsvarende bestemmelser i lærlingeloven.

Til § 3.

I denne paragraf foretages en nærmere præcisering af uddannelsesrådets opgaver. Det fremhæves herunder, at det påhviler rådet i enhver henseende at udfolde bestræbelser for at tilvejebringe og å jourføre uddannelsesforanstaltninger i overensstemmelse med lovens § 1, jfr. denne og bemærkningerne hertil samt bemærkningerne til § 2.

Det er endvidere fremhævet, at rådet skal virke som kontaktorgan mellem brancheudvalgene, arbejdsmarkedets hovedorganisationer, de respektive ministerier og de derunder hørende uddannelsesinstitutioner. I denne egenskab påhviler det rådet at medvirke til, at uddannelse af ikke-faglærte, som måtte blive gennemført på andet grundlag end nærværende lov, f. eks. inden for folkeskolen, ungdoms- og aftenskolen, de arbejdstekniske ungdomsskoler og forsvarets civilundervisning, i videst muligt omfang tilpasses det uddannelsessystem, som efter lovforslaget opbygges for de ikke-faglærte. Der er herved taget hensyn til de ønsker, som dels fra erhvervslivet, dels fra skoleside er fremkommet om en udbygning af undervisningen, især i folkeskolens 8. og 9. klasse samt i ungdomsskolen, hvorved undervisningen her gøres mere erhvervsbetonet.

I *stk. 2* er forholdet mellem lovforslaget og loven om ungdomsundervisning søgt nærmere præciseret, idet det bestemmes, at uddannelse af unge under 18 år skal iværksættes i folkeskolens 8. og 9. klasse og efter reglerne i lov om ungdomsundervisning m. v. Da der efter disse regler ikke kan iværksættes branchebetonet undervisning af mere speciel karakter,

er der dog åbnet mulighed for uddannelsesrådet for at godkende sådan uddannelse for 16-18 årige til iværksættelse efter reglerne i lovforslaget i tilfælde, hvor et brancheudvalg ønsker det, og det viser sig, at uddannelsen ikke kan gennemføres efter loven om ungdomsundervisning m. v. For så vidt det måtte vise sig ønskeligt at fastsætte almindelige retningslinier for afgrænsningen mellem de tilfælde, hvor uddannelsen kan ske efter loven om ungdomsundervisning, og de tilfælde, hvor uddannelse bør finde sted efter lovforslaget, forudsættes disse retningslinier fastsat af arbejdsministeren efter forhandling med undervisningsministeren.

Det forudsættes som det normale, at arbejdsmarkedets parter selv tager initiativ til at oprette de fornødne brancheudvalg, jfr. forslagens § 4. Undtagelsesvis kan der imidlertid være brug for en indsats fra rådets side. Denne er der skabt hjemmel for i *stk. 3*, der tillige giver rådet mulighed for at henstille til et brancheudvalg at tage konkret foreliggende opgaver op. I begge tilfælde vil det være naturligt, at rådets indsats formidles af en af de i § 2, *stk. 3*, nævnte konsulenter.

Ved *stk. 4* pålægges det rådet at tage spørgsmålet op om uddannelsen af lærere til det af loven omfattede uddannelsessystem, idet der i dag her i landet kun findes et begrænset antal personer, som er i besiddelse af såvel de arbejdsmæssige som de pædagogiske forudsætninger for at gå ind i dette arbejde. Der er ved formuleringen taget hensyn til såvel den mulighed, at uddannelsesrådet selv iværksætter en sådan uddannelse af lærere, som til den mulighed, at læreruddannelsen vil kunne finde sted inden for allerede foreliggende rammer, f. eks. på de teknologiske institutter eller eventuelt på sådanne „tekniske lærerseminarier“, som måtte blive tilvejebragt med henblik på lærere ved uddannelsen af lærlinge på de tekniske skoler og fagskoler.

Bestemmelsen om, at rådet skal udarbejde forslag til retningslinier for lærernes aflønnings- og antagelsesvilkår må ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 13, *stk. 3*, hvorefter afgørelsen af, hvilke driftsudgifter, der kan anses som tilskudsberettigede, træffes af uddannelsesrådet efter retningslinier, som fastsættes af arbejdsministeren efter forhandling med finansministeren.

Blandt de i *stk. 5* omhandlede fællesopgaver for hele uddannelsesområdet er særligt fremhævet, at der påhviler rådet et betydningsfuldt arbejde med at sikre uddannelsesinstitutionerne størst mulig søgning af ikke-faglærte arbejdere, ligesom rådet må sikre uddannelsens anerkendelse i øvrigt på arbejdsmarkedet, således at arbejdsgiverne ved ansættelse af ikke-faglærte arbejdere lægger vægt på, om disse